

Textus: Mt 5,20-26
Nagytemplom
2017-07-23

**²⁰Mert mondom nektek, ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.” ²¹„Hallottátok, hogy megmondtatott a régieknek: Ne ölj! Mert aki öl, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette. ²²Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik atyjafiára, méltó arra, hogy ítélkezzenek felette, aki pedig azt mondja atyjafiának: Ostoba! - méltó a főtörvényszéki eljárásra; aki pedig azt mondja: Bolond! - méltó a gyehenna tüzére. ²³Ha tehát áldozati ajándékodat az oltárhoz viszed, és ott jut eszedbe, hogy atyádfiának valami panasza van ellened, ²⁴hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, menj el, békülj ki előbb atyádfiával, és csak azután térj vissza, s vidd fel ajándékodat. ²⁵Békülj meg ellenfeleddel hamar, amíg az úton együtt van veled, hogy át ne adjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a szolgának, és így börtönbe kerülj. ²⁶Bizony, mondom néked, ki nem jössz onnan, amíg meg nem adod az utolsó fillért is.”
Mt 5,20-26**

Szeretett drága Gyülekezet!

Isten adta a Mózesen keresztül a 10 parancsolatot az Ő népének, a zsidó népnek a Sinai hegyen. De nem csak nekik adatot, hanem az egész emberiségnek, mindenkinek aki Istennel közösségben szeretné élni életét.

Ez az Istennel való közösség az újszövetség idejében, Jézus Krisztus személyes megismerésével válik a gyakorlati életben is megtapasztalhatóvá. Jézus tanít bennünket helyesen értelmezni a parancsolatokat.

A mai vasárnapnak az 5. Parancsolat helyes értelmezése adja az igehirdetés központi mondanivalóját. Így szól az 5. Parancsolat: Ne ölj!

Ha így, egyszerűen halljuk ezt a rövid felszólítást, akkor azt gondolhatjuk: Oh, ezt mi megtartottuk. Igaz keresztény igyekszem lenni. Templomba járok, keresztségben részesültem, konfirmáltam...stb. Nem gondolom, hogy sokat dilemmáznánk felette, hiszen nem hétköznapi dolog köreinkben, hogy emberi életet oltsunk ki.

Az azonban, ahogyan Jézus értelmezi ezt a törvényt sokkal mélyebb, és sokkal szigorúbb. Engedjük, hogy lehulljon a szemünkről a lepel, és ne csupán azt gondoljuk ez a törvény az emberi élet kioltására vonatkozik csupán. Sokkal többről van itt szó. Ezért mondja Jézus: ***Ha a ti igazságotok messze felül nem múlja az írástudókét és farizeusokét, akkor semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.*** Miért? Mert a farizeusok és az írástudók is azt gondolták magukról, hogy ők a törvényt megtartották. Nem vétettek ellene, ők jó emberek és ezért ítékeztek azok felett akiket bűnösnek tituláltak. Jézus azonban egyértelművé teszi, hogy vannak, akik bár azt gondolják magukról, hogy a törvényt megtartják, komoly Isten féltő emberek, mégsem gondolják helyesen és nem fognak az Isten országába kerülni. Eltudom képzelni mennyire lehetett kedvelt személy Jézus a farizeusok körében ezen állításai miatt.

Mit mond Jézus? Aki haragszik atyjafiára, méltó arra, hogy ítékezzenek felette. Nincs olyan bíróság a földön, ahol vádat lehetne valaki ellen emelni azért csupán, mert harag van a szívében.

Isten Igéje azonban arról beszél, hogy ítélethozatal nemcsak itt a földön van a bíróságokon, hanem létezik **Isteni ítélő szék** is, mely most még előttünk láthatatlan, mellyel azonban számolnunk kellene.

Minden tettben vagy szóban elkövetett bűnnek a gyökere a szív indulatából származik. És ha az én szívem haragos indulattal van tele, az a földi bíróságot nem érdekli, de Isten ítélőszéke előtt elítélt ember lesz, nem pedig kegyelmet kapott. Mit is mondd még a Szentírás a haragról? Mert hát valljuk be őszintén nincs olyan ember, aki ne vétkezne ebben. Mindannyiunk szívében a harag felüti a fejét.

Olyan a harag, mint az éjszakában meggyújtott lámpa fényéhez összeseregülő bogarak sokasága. Mennél tovább világít a lámpa, annál több lesz a bogár. Minél hosszabb ideig teret engedsz a gonosznak a szívedben, hogy a harag benned

növekedjen annál távolabb kerülsz Istentől és annál inkább haragod indulattá válik, majd tettek követik. Így tud egyre inkább spirálozni életünkben a haragból kiinduló gonosz tettek és szavak. Legyen szó egy elrontott házasságról, egy munkahelyi problémáról, vagy bármilyen más csalódásról az életben.

Azt mondja Jakab 1,19:

„Tanuljátok meg tehát szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, mert az ember haragja nem szolgálja az Isten igazságát.”

Az efezusi levélben pedig ezt olvassuk: ***„Ha haragusztok is ne vétkezzetek, a nap ne menjen le a ti haragotokkal.”***

Az ellen nem tudunk tenni, hogy a szívünk harag mentes legyen, hogy soha senkire ne haragudjunk. De az ellen tehetünk, hogy ezt a haragot hogyan kezeljük. Mit teszünk vele? Haragszunk tovább és még meg is erősítjük, hogy miért. Aztán ennek lesznek majd idővel súlyosabb következményei is. Vagy pedig Isten előtt nyitott szívvel megállva: kérjük, hogy bocsásson meg, vegye el a haragot a szívemből, adjon helyette szeretetet és megbocsátást, adjon alázatos szívet és ne pökhendi gögöst, mely nem tud odamenni a másik emberhez bocsánatot kérni és megbocsátani. Csak gondoljuk végig a mögöttünk lévő hetet. Emlékszünk olyan helyzetre amikor harag volt a szívemben valaki iránt? Én emlékszem!

És tudom, hogy sokszor csak nagyon kicsi apró dologgal kezdődik egy-egy házasság, testvér-testvér, szülő-testvér kapcsolat megromlása, aztán ez gyűrűzik szépen. A problémák szőnyeg alá söprésével igazából nem változik semmi, de akkor sem változik a haragos, feszült helyzet két ember között, ha mindenki a saját igazához ragaszkodik. Nem képes önmaga hibáját, a saját bűnét észrevenni, megbánni, bocsánatot kérni. A hívő embernek vigyáznia kell arra, hogy ne gerjedjünk könnyen haragra, illetve haragunk gyorsan lecsillapodjon.

A haragvó gondolatokból származnak majd a gyalázkodó szavak, melyeket az Ige említ a 22 versben. Te bolond/ ostoba / gazember(Raka es more) szavak használatával– valaki eszének a becsmérése, a másikkal pedig valaki szívének és

jellemének a becsmérlése folyik. Bár a haragvó gondolatok és becsmérlő szavak talán nem vezetnek gyilkos tett végrehajtásához, Isten ítélőszéke előtt, ugyanolyan **elítélt maradok** mint egy gyilkos ember, ha nem történik megbánás a szívemben.

Az Isten mércéje tehát teljesen már mint az emberi mérce. Nem könnyű dolog ezt megérteni. Hiszen a józan ész azt diktálja, hogy van különbség a vétségek között. Nem lehet egy lapon említeni egy gyilkos embert, egy zsebtolvajjal, pláne nem egy haragvó emberrel, aki ellen nem lehet vádat felhozni. A kiszabott büntetések között is van különbség. Ez így teljesen rendjén van ebben az életben. Mert valóban van különbség egy gyilkos és egy zsebtolvaj között.

Az Ige azonban arról beszél, hogy Jézus azt mondja, aki azt mondja a testvérére, hogy bolond méltó a gyehenna tüzére, azaz az örök kárhozatra. Kemény szavak ezek, van amikor Jézus nem pátyolgat bennünket, hanem a lényegre tér. Elveszett minden ember, az is, aki gyilkos, az is aki csupán haragot tart a szívében és nem tud megbocsátani és bocsánatot kérni, aki rossz indulattal van a másik ember iránt. Mert mindenkinek megtérésre van szüksége. Őszinte Isten előtti leborulásra, utána pedig naponkénti számadásra.

Ezért mond Jézus példákat a hétköznapi életből.

1. Ha a templomban vagy és van haragosod akkor először menj el, békülj ki a haragosoddal, majd úgy menj vissza a templomba.
2. Adósság rendezés.

Az alaphelyzet mindkét példában azonos. Valakinek panasz van ellenünk. A tanulság is ugyanaz: cselekedjünk azon nyomban habozás nélkül. Milyen ritkán teszünk eleget Krisztus azonnali cselekvésre felszólító hívásának. Pedig minden tőlünk telhetőt meg kellene tennünk azért, hogy békességben és szeretetben éljünk embertársainkkal.